

Bilag 26.

ERHVERVSRÅDET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

Den 12. august 1965.

I fortsættelse af henvendelse af 4. juni 1965 og i henhold til pålæg under foretræde for udvalget den 21. juni 1965 har Erhvervsrådet foretaget en undersøgelse af evt. muligheder for at fremsætte forslag til systemlettelser vedr. omsætning af frugt og gartneriprodukter, ifald ovennævnte lovforslag skulle blive vedtaget.

Erhvervsrådet beklager at måtte meddele, at der efter rådets skøn ikke kan etableres så effektive lettelser på det forudsatte grundlag, at de omtalte utilsigtede, skadelige virkninger for erhvervets økonomi og salgsstruktur kan undgås. Prismekanismen for dette erhvervsområde er så snævert forbundet med det frie forhold mellem vareudbud og efterspørgsel, at en almindelig omsætningsafgift ubetinget vil komme til at hvile helt eller delvis på produktions- og handelsleddet og kun i udprægede knaphedsperioder — som er meget sjældne — nå frem til forbrugsleddet.

I henhold til sin indretning og sin afhængighed af tilbud/efterspørgselsprincippet har gartneriet altid anlagt og vil fortsat, såfremt der ikke foretages indgreb, anlægge sin produktion så nær ved markedsmætningspunktet som muligt, men med største risiko for at overskride mætningspunktet. Mange, delvis ukendte, faktorer spiller ind, bl. a. klima, import m. v., og som oftest til ugunst for erhvervet.

Befolkningen, d. v. s. forbrugerne, vil almindeligvis være bedst tjent med det nuværende salgsprincip, hvorfor Erhvervsrådet mener at være nødt til at lade tanker om mindsteprisordninger eller kalkulerbare prisordninger ude af betragtning. Dette også fordi ordninger af den art, omend de vil kunne tjene det formål at sikre merværdiafgiftens neutralitet, vil være forbundet med langt større administrativt besvær end det, der er antydnet i betænkningen,

side 12, under omtale af primærprodukternes udeholdelse af systemet.

De salgsmæssige lettelser af særlig art, der eventuelt vil kunne blive tale om, bl. a. på salgsforeningerne og i forbindelse med emballageomsætningen og i den indre kontrol og bogføring, er overvejet, men de viser sig at være uvæsentlige, i det mindste for producenterne, i forhold til de anførte generelle ulemper.

For Københavns engros-grønttorv vil en fuldstændig omlægning af den traditionelle salgsmåde efter alt at dømmes være den absolutte forudsætning for praktisering af merværdiafgiften på dette salgssted.

En så revolutionær foranstaltning kan næppe betragtes som en relevant og rimelig konsekvens af lovforslaget, og den vil, hvilke fordele der end kan tænkes at blive indlagt i et eventuelt forsvar herfor, blive mødt med berettiget bitterhed og stormende protest fra samtlige sjællandske torvesøgende gartnere, frugtavlere og kommissionærer samt hovedparten af de til torvet knyttede detailhandlere.

Idet Erhvervsrådet fortsat ser helt bort fra den politiske diskussion og fra andre erhvervsgruppers voksende modvilje mod det forelagte lovforslags principper og eventuelle virkninger, må det som sin konklusion fastholde: *At merværdiafgiften ikke kan bringes i anvendelse på frugt- og gartneriområdet uden at få uberegnelige, skadelige virkninger for produktionsleddet*, og at afgiften, om den indføres, ikke for dette erhvervsområde vil få den forudsatte neutrale virkning. Erhvervsrådet må på ny henstille, at frugt- og gartnerierhvervets primærprodukter holdes uden for systemet, ifald det gennemføres, uden at erhvervet derved mister den i forslaget forudsatte ret til at få erlagt afgift på produktionsmidler etc. refunderet.

Alb. Larsen.

/ A. Stauning.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forslag af 12. maj 1965 til lov om almindelig omsætningsafgift.